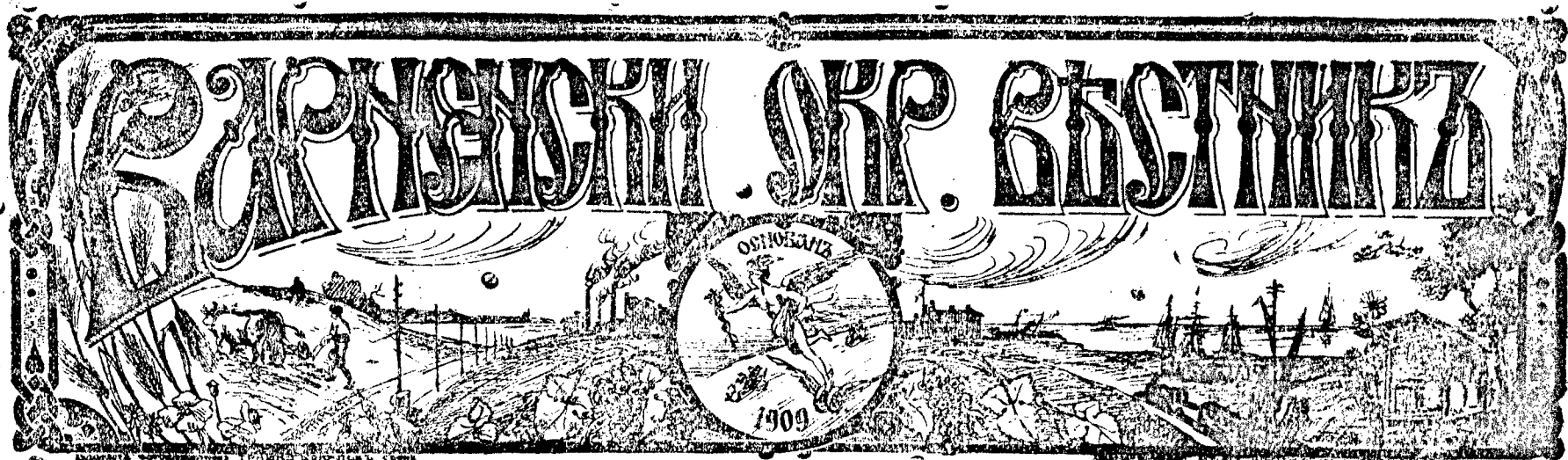

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА ВАРНЕНСКАТА ОКРЪЖНА ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

ТАКСА 1929

Год. абонаментъ: за общини 200 лева
за учил. н-во 100 „

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО
Телефони: № № 28 и 502

Такси: за обявления на дума или кв.
см. 1 лв. за баланси на кооперац. 150 лв.

Около спорътъ за манастиря Св. Константинъ

За примѣръ и подражание...

Борбата за владение на манастиря св. Константинъ при Варна отъ българитѣ веднага следъ освобождението не е била резултатъ на прищѣвка и желание за мжстъ на организираниятъ се въ държава български елементъ. Тя е почивала на най-законни основания и само тъй може да се обясни дългото млчание на нашитѣ съграждани гърци, които, прищѣлци въ нашата земя, създаваха си благоденствие на гърба на трудолюбивия български елементъ и сега се отплащатъ за всичко това съ най-чудовищни и странни претенции.

За мнозина ще бжде изненада, че споръ за владението на манастиря е съществувалъ още въ турско-времѣ и то въ периода на отдѣлянето на българската църква отъ гръцката. До тогава единството на религията е изравнявало гърци и българи предъ манастирската светиня. Но при пробуждането на българщината въ Варна, отъ зоркото око на българитѣ не избѣгаль факта, че гърцитѣ, които съставлявали една крайно нищожна частъ отъ населението на варненски окръгъ, се възползуватъ отъ доходитѣ на този манастиръ, за да поддържатъ външния блѣсъкъ на своята църква, макаръ че неговото имотно състояние е плодъ на благочестивитѣ приноси и дарения на многобройното българско население. Отдѣлянето на българитѣ е било съкрушителенъ ударъ за гръцкото малцинство. За да направятъ този ударъ по чувствителенъ, българитѣ отправятъ своитѣ погледи къмъ Св. Константинъ и предъ турскитѣ сѣдилища водятъ дълго процесъ, който не е известно какъ е свършилъ. Може би, при крайната муднотъ на турскитѣ сѣдилища този въпросъ е останалъ висещъ до освободителната война.

При разрешаването на въпроса за Св. Константинъ отъ българскитѣ сѣдилища, много отъ лицата, които сж били свидетели какъ се създаде манастирския имотъ сж били живи и тѣхнитѣ показания сж били решающи, за да се отсжди кому принадлежи този имотъ по право. Справедливостта на българскитѣ искания е била доказана най-очевидно и върху това нѣма да се спирамъ. Искамъ да привлека вниманието на варненци върху нѣколко необнародвани документи отъ архивата на варненската българска община, които сж цененъ приносъ къмъ историята на този въпросъ,

който тъй нечестно се повдигна отъ нѣколкото изселили се гърци отъ Варна, които искатъ да използватъ нашето тежко политическо положение. Тѣзи документи сж писма на българската община въ Варна запазени като копия въ нейнитѣ копирни книги (две), които се намиратъ на хранение въ варненския археологически музей и се отнасятъ до 1869 година

Известно е, че манастиря Св. Константинъ, макаръ и подъ ведомството на гръцката митрополия, често е ималъ на чело българинъ, който е залѣгалъ съ общи усилия и съ частни свои средства за процътяването на манастиря. Единъ отъ тѣзи енергични игумени е билъ българина попъ Костадинъ, който въ време на църковната борба се присъединява къмъ своитѣ братя. Но попъ Костадинъ е разходвалъ грамадни суми за изграждането на манастирски сгради служащи на гръцката кауза, съ което и той и българитѣ въ Варна не могли да се помирятъ. Попъ Костадинъ отива въ главното сѣдилище въ Русе да търси своето право. На 25 юни 1869 г. (писмо № 331 въ копирната книга) варненската община дава препоръчително на попа „който отива да прави давия за разходванитѣ отъ него пари за постройкитѣ на манастиря“. Варненци молятъ русенската община да му се помогне, защото „ако успѣе, гръцката пасмина, която всичко върши съ злоупотребление, ще се свсице“. Вижда се, че варнен бълг. община е чувствувала голѣмото значение на въпроса. Какъ е вървѣло неговото разрешение, не е известно.

Но не само постройкитѣ сж били създадени съ средства на българи. Неговитѣ ниви сж били също трудъ на българското население, заграбенъ отъ монаситѣ гърко гагаузи. Свидетелствуватъ за това писма № 332 и № 425. На същата дата на която е написано препоръчително писмо за попъ Костадинъ, варненския общински писаръ К. Михайловъ пише на г. Димитръ въ Русе, че манастирския попъ изпѣдилъ Жека отъ нивата и я пожелалъ за манастиря. Жеко завелъ дѣло. Ако го онеправдаятъ въ Варна, ще телеграфиратъ въ Русе да се застъпи за него. Тази година изглежда да е била решителна въ стремението на българитѣ варненци да взематъ манастиря въ свои ръце. Въ писмо № 425 отъ 15 декември

Отъ нѣколко години при Кара-Агачския лѣкарски участъкъ тихо, безшумно, посредъ редица трудности и несгоди при които сж поставени тия участъци, работи неуморно, скромния, вежливия, всѣкому усмихнатъ и приказливъ Д-ръ Павловъ Силвански.

Съзналъ своето високо призвание тукъ всредъ невежество и мрака, въ единъ районъ отъ десетина села отдалечени отъ центъра съ десетки километри безъ всѣкакви шосета, посредъ люти мразове и фъртуни, посредъ дълбока калъ и наводнени пѣтища и мостове, съ рискъ на живота си съ тая тежка зима, обикаляше съ чувство на отговорност и добросъвестностъ всички тежко болни, чийто болестъ не имъ позволява, друсането съ каруца до лѣкарския участъкъ.

Какво себеотрицание!... Какъвъ ентузиазъмъ и енергия за съвестно изпълнение на служебна обязанотъ и общественъ дългъ, къмъ изоставения и беззащитенъ отъ епидемий народъ! Отъ ранна утринъ предъ кабинета струпани 20—30 кола съ болни, а освенъ тѣхъ маса други. Прегледи, рецепти и пр. всичко до обѣдъ трѣбва да се свърши за да мо-

же следъ обѣдъ да навести тежко болнитѣ въ района. Не малкъ дѣлъ въ тая непосилна народополезна работа има и умѣлия му помощникъ — фелдшеръ г. Б. Черногоровъ.

Малцина сж такива народни труженици. Не да се величаятъ, не да се лѣскаятъ добродетелитѣ имъ, а да се покажатъ на масата колегия и на всички ония тукъ на село, които сж се нагърбили съ тежкия кръстъ да лѣкуватъ ранитѣ и пороцитѣ на племето ни — за ярокъ примѣръ и за подражание.

Само по този пѣтъ — по пѣтя на искренното и добросъвестно служене на народа, ще го изведемъ на спасителния брѣгъ и запазимъ отъ робство, израждане и смъртъ.

Поднасяйки хилядитѣ благодарности на учителство, интелигенция и население къмъ тия наши ратници, пожелаваме имъ здраве и сили, щото още за дълги години да служатъ и бждатъ полезни народу си.

Хвала и на почитаемата окръжна постоянна комисия, че ни е удостоила съ вниманието си да имаме тия неуморими ратници въ този затѣтенъ край.

Г. ЧерногоРСКИ—у-ль

1869 г. (първата копрна книга) съдържа други интересни сведения; то е отправено пакъ до русенската българска община и съдържащото му е следното: трима еленчани, като работили манастирскитѣ градини, изкоренили 180 уврата нова земя, която гагаузитѣ искали да имъ я отнематъ и оставятъ на манастиря. Цѣли седемъ години водили еленчани дѣло, но до никакъвъ край не се дошло. Сега отстъпили половината отъ нивитѣ на варнен. българска община, която отъ своя страна отстъпва половината (т. е. 1/4) на русенската, та последната да се заеме съ дѣлото, за да не се оставятъ нивитѣ на гагаузитѣ

Какви сж били резултатитѣ отъ тѣзи дѣла и ходатайства не ни е известно. Гърцитѣ съ своята ловкостъ сж парирали предъ турскитѣ власти справедливитѣ искания на българитѣ като сж използвали твърде на широко рушвета. За това има едно интересно писмо отъ варненската гръцка община до добриш-

ката, писано на турски езикъ съ гръцки букви, въ което добришкитѣ гърци се съветватъ да дадѣтъ рушветъ на каймакамина, който е поддържалъ българитѣ въ спора за мѣстото на метоха, едно сандѣче лимони. (Това писмо се пази въ варненския музей).

При бавното турско правосъдие, повдигнатитѣ отъ българитѣ въпроси не намѣрили бързо разрешение. Настѣпилитѣ следъ това години въ които се е решавалъ жизнения въпросъ за черковната юрисдикция на варненци сж поглѣждали твърде много тѣхното внимание и грижи другаде и тѣ не могли да се справятъ съ въпроса за Св. Константинъ предъ турскитѣ сѣдилища, който намѣри своето правилно разрешение отъ българскитѣ сѣдилища: създаденъ и крепенъ отъ мѣстното население, той остава негово притежание въ лицето на окръжната постоянна комисия.

София, 1. II 1929 г.

Ст. Андреевъ

Стопански въпроси.

РАННИ ПИЛЕТА

Едно от най-важните условия, което трябва да спазимъ, за да имаме ценни, приходоносни зимни носачки е произвеждането на ранни пилета.

Всѣка стопанска въ село, всѣки птицевъдецъ трябва да е готовъ съ настѣпването на пролѣтните дни да насади мжтачки, или при по-големитѣ стопанства да сложи оплодени яйца въ инкубатора.

Мжтачки!? Най-добрата ранна мжтачка у насъ това е пуйката, ето защо тази птица не трябва да липсва въ всѣко земледѣлско, или птицевъдно стопанство. Пуйката много лесно може да се разлежи и усърдието ѝ въ мжтенето отива до тамъ, че често пжти трябва да се отстранява на сила, отъ полога, за да се нахрани.

Разбира се, че трудолюбиви птицевъдци своевременно се погрижватъ за ранно разклопване и на кокошки мжтачки. Фактъ е, че нѣкои птицевъдци изъ нашитѣ села особено такива между преселниците банатски българи, или славони и пр. иматъ добре разклопани кокошки, което врето поискатъ още презъ зимнитѣ м-ци, или ранната пролѣтъ.

Между зимнитѣ яйца има много по-големъ % неоплодени, ето защо много умѣстно е, въпреки най-строго избиране на яйцата за мжтене, да се насаждатъ едновременно поне по две мжтачки, та като се прегледатъ яйцата на 7-я денъ и се махнатъ неоплоденитѣ, да се оставатъ оплоденитѣ подъ една мжтачка, а на другата да ѝ се сложатъ нови яйца.

Развитието на зародиша, на пилецето, въ яйцето е възможно, само когато последното е поставено при температура, каквато се развива отъ лежането на мжтачката върху яйцата. Но излъчваната отъ тѣлото на мжтачката топлина, която може да предизвика развитие на зародиша въ яйцето, при

топло пролѣтно време може да загрѣе повече яйца, отколкото презъ последнитѣ дни на зимата, ето защо за ранни пилета на мжтачката кокошка не могатъ да се слагатъ повече отъ 10-11 яйца, защото тя не може да ги загрѣе достатъчно. Когато мжтачката напусне полога, за да се разходи и нахрани, налага се на много мѣста яйцата да се покрятъ съ мекъ, чистъ вълненъ платъ, за да не истинатъ.

За раннитѣ пилена птицевъдци трябва да има топло, свѣтло и широко помещение, всѣкога добре проветрено съ чистъ въздухъ. Да ги пази отъ студъ и влага.

Въобще, който птицевъдецъ иска зимни носачки, той трябва да положи повече трудъ по насаждането, лупенето и гледането на раннитѣ пилена.

Тѣ трябва да се хранятъ съ богата бѣлгъчна храна. За тѣхъ птицевъдци трябва да се погрижи и за ранна зелена храна.

Както говоримъ за ранни пилета, ние не разбираме пилета люпени презъ зимата, а колкото се може рано въ пролѣтта. Отъ такива пилета сж и най-добритѣ нощачки.

Люпенето и отглеждането на раннитѣ пилета е практически изпълнимо за нашитѣ птицевъдци въ село и за това, че тѣ сж още въ кжщи и преди излизането на полската работа иматъ вече твърде заякнали пилена, способни да си дирятъ храната изъ двора и градината още въ първитѣ топли пролѣтни дни.

Вѣрно е че тѣзи пилета могатъ да получатъ най-добри цени преди Петровденъ, но сжщо така е вѣрно, че тѣ сж и най-раннитѣ зимниносачки. За такива трябва да пазимъ всичкитѣ добре развити ярки и най-яровититѣ петлети. Така само ще създадемъ и у насъ зимни носачки

С. Игнатовъ

Дадено е мнение отъ пост. комисия и изпратени на г. Варнен. окр. управителъ за утвърждение бюджетитѣ на следнитѣ общини: Русларъ, Сарждъръ, Пашантъ, Дишпудакъ, Арнаутларъ, Гевреклеръ, Ново село, Гор. чифликъ, Девня, Сава, Бейлий, Кутлубей, Градинарово и Дерекъой.

Пашкулни сушилни. Бѣлг. земл. банка ще построи модерни сушилни за пашкули въ Луковитъ, Карлово, Орхание и Берковица. Освенъ това, въ Италия сж поръжчани петъ отъ най-модернитѣ апарати за сушене, които ще се инсталиратъ тамъ, кждето общинитѣ ще подарятъ мѣста за сушилитѣ и пашкулнитѣ складове.

Солъ е било произведено въ страната презъ месецъ февруарий т. г. 403,900 кгр. Изнесено е било за вътрешна консумация 2,022,000 кгр. и е постѣпилъ акцизъ 2274750 лева. Предидущия месецъ е било произведено 72,500 кгр. изнесено за вътрешна консумация 1,219,950 кгр. и постѣпилъ отъ тѣхъ акцизъ 1372444 лв. Миналата година презъ месецъ февруари е било произведено 419600 кгр. изнесено за вътрешна консумация 1.573,000 кгр. и постѣпилъ акцизъ 1769625 лв.

Благодарностъ. Българското училищно настоятелство въ кварталъ „Сесъ-Севмесъ“ гр. Варна, съгласно решението отъ 20 т. м. благодари на съгражданина си г. Стаматъ Ираклиевъ за подареното отъ него единъ декаръ дворно мѣсто, находяще се въ западната частъ на квартала ни и е оценено за 15,000 лв. което да послужи за дворъ на бждащата ни постройка като клонъ отъ сегашното основно училище.

И, съгласно сжщото си решение, то го провъзгласява за първия благодетель на училището, като за увѣковечаване паметта, се постави портрета му на видно мѣсто въ училището. Отъ настоятелството

Печатница „Войниковъ“ — Варна

Земледѣлски уроци год. VII, кн. 3 съдържа: 1. За пролѣтната обработка на почвата отъ Юрд. Илийчевъ. 2. Сѣйте люцерна отъ ц. Анчевъ. 3. Розовата ржда отъ Д-ръ Б. Ивановъ. 4. Срѣдства за борба съ поповото прасе отъ П. Чорбаджиевъ. 5. Посаждане на ново лозе отъ Б. Вачевъ спец лозаръ. 6. Основаване на овощна градина отъ Юрд. Бѣловъ. 7. Дайте на пчелитѣ си брашно отъ А. Д. Биберовъ. 8. Статистически сведения. 9. Народни пресказвания за времето — Мартъ. 10. Кратки упжтвания и съвети: Какви картофи трябва да вземаме за семе?; Кошничарска върба. 11. Нови книги. 12. Въпроси и отговори. Безплатни притурки: 1. Домашна зеленчукова градина. 2. сп. „Селско домакинство“ съ следното съдържание: Пролѣтъ: редостъ (стих) отъ Драго Поповъ; Какво научихме отъ войната за просвѣтата отъ Л. П. Домусчиевъ; Грижитѣ на майката отъ Н. Мар. Василева; Инфлуенцата отъ Д-ръ Н. Н.; Готварство; Млѣкарство; Птицевъдство и пр. Абонаментъ 50 лв. Адресъ: ул. Кракра № 5 — София.

Отъ 15 Юлий 1929 год. до 15 Януарий 1930 год. ще се състои трети по редъ шестъ месеченъ курсъ по птицевъдство при Централната Птицевъдна Опитна Станция въ София. Интересующитѣ да се отнесатъ за подробности въ Земледѣлската Катедра.

Катедрата съобщава, че записванията за люцерново семе, крѣмно цвекло, еспарзета и черничевы дръвчета продължава въ Катедрата, Провадийското Агрономство и Кооперациитѣ въ окрѣга.

Жребцови станции презъ настоящата пролѣтъ има въ Варненско въ пунктоветѣ гр. Варна и селата Козлуджа, Николаевка, Ботево, Крумово, Долни чифликъ, Авренъ, Гевреклеръ и Ени-къой и въ Провадийско въ гр. Провадия и селата и Тестеджий, Девня, Вълчи долъ, Караджа-отъ, Шадж-къой, Бейлий, Градинарово и Кара-агачъ.

Варненски окрѣженъ ветеринаренъ лѣкаръ

БЮЛЕТИНЪ

№ 4

За хода на акугнитѣ и заразни (епизоотически) болести по домашнитѣ животни въ Варненски окрѣгъ, за времето отъ 16—28. II 1929 г.

I. Новоконстатирани:

1) Бясъ по кучетата: а) Варненска околия въ с. Козлуджа.

II Върлюючи:

1) Бясъ по кучетата, конетѣ и говедата: а) Варненска околия въ гр. Варна—по кучетата.

б) Провадийска околия въ гр. Провадия по конетѣ и кучетата и въ селата Ново-село по кучета и Гор. Чифликъ по говедата.

2) Сапъ по конетѣ: а) Варнен. околия въ с. с. Козлуджа, Емирово, Тапткъ, Джевилий, Сарж-гъолъ, Сюн бей, Гюндоду, Николаевка, Гюлекъой, Доуджа, Ботево, Семетъ, Бояна, Суджаскъой, Дишпудакъ и Марково;

б) Провад. околия въ с. с. Кап. махле, Кара агачъ, Мурадъ-софу, Аккоюнъ и Вълчи долъ.

3) Шапъ по говедата: а) Провадийска околия въ селата Градинарово и Дамналж-хумалж.

III Прекратени:

1) Сапъ по конетѣ: а) Варненска околия въ селата: Климентово и Джеферлий;

б) Провадийска околия въ селата: Гор. Чифликъ, Сандѣкчий, Девня, Кюпрю-къой, и Кривня.

гр. Варна, 8 мартъ 1929 год.

Окрѣженъ Ветер. Лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ

Захарьта като храна.

Отъ известно време въ цѣлата ни преса систематически и въ най-разнообразни рекламни форми се препоръчва на мало и голѣмо да яде, колкѣто се може повече захаръ, понеже последната едва ли не е, най-хранителния продуктъ. Значението на захарта, като продуктъ отъ първа необходимостъ, ние я познаваме отъ времето на С. Г. О. П. когато я получавахме съ купони, тѣй че, ние напълно сме съгласни съ мнението за необходимостта да се яде повече захаръ и за да помогнемъ на тия „доброжелатели“ народни, които сж се нагърбили съ „благородната“ задача да я пропагандиратъ ще имъ препоръчаме едно по-ефикасно средство за постигане на цельта.

Известно е, че продукти отъ първа необходимостъ се най-много консумиратъ, когато цената имъ е достѣпна и за най-беднитѣ и че спекулацията съ тия продукти се счита за престѣпление отъ голѣмъ мащабъ и въ най-неуреденитѣ дър-

жави. Не по малко известно е, че тия продукти биватъ толкова по евтини, колкото производството имъ е по голѣмо. Известно сжщо, че у насъ отъ една две години години захарнитѣ фабрики спрѣха работата си и оставиха една, две само да работятъ, за да произвеждатъ толкова захаръ, колкото е необходима да покрива възможната консумация при днешнитѣ експлоататорски цени на сжщата.

Известно е сжщо, че захарнитѣ фабрики се ползватъ съ облагитѣ на закона за насърчение мѣстната индустрия по силата на който иматъ едно преимущество отъ 15 лв. на килограмъ въ сравнение съ цената на чуждата захаръ. Ние мислимъ, че ако отъ тия 15 лв. на кгр. фабричитѣ оставятъ за себе си сврѣхъ печалба по 2 лева, дадѣтъ по толкова на производителитѣ на цѣвклото, оставятъ на детайлиститѣ по 1 лв. още печалба на килограмъ и оставатъ по 10 лв. на кгр. въ изпразненитѣ джобове на българския гражданинъ, консумирането на захарта тогава, отведнѣжъ ще се

удвои и утрои и безъ тия трогателни препоръки въ вестниците ни, щото да се консумира повечко захаръ.

Увѣрени сме, че въпрѣки тая човѣколюбива и точна смѣтчица, алчнитѣ за забогатяване фабриканти не ще се съгласятъ съ насъ и по наша вина може би дълго още да скубятъ българския производител на цѣкло и консуматоръ, като сж щеверременно обвиняватъ българина, че не билъ като европейца да консумира захаръ, макаръ по 32 лева кгр. а у европейца 15—20 лв.

Повтарямъ, че и при свръхпроизводство цената ще продължава да се увеличава и вмѣсто да се увеличи консумацията подсладена

отъ съблазнителнитѣ реклами тя ще намалѣва, докато захарътъ, стане луксъ.

Отъ това всичко следва, че крайно време е дошло българския производител на цѣкло и консуматоръ, часъ по-скоро да обединятъ усилията си и подпомогнатъ, онова величава дѣло, що гради народната кооперация „Българска захаръ“.

Българския гражданинъ трѣбва да разбере, че само чрезъ кооперацията взаимно ще си подпомогне и време е отъ залъка си да отдѣли и подпомогне това, народополезно начинание, единичко, което може да цени труда му и даде въ изобилие, евтина захаръ, на цѣлия български народъ.

Г. Ч.

Официаленъ отдѣлъ

Варненски
Окр. Ветер. Лѣкаръ
№ 825
18 мартъ 1929 г.
гр. Варна

Окръжно

До Г. г. длъжностнитѣ ветер.
лѣкари и фелдшери и общин.
кметове въ Варнен. окръгъ.

Съгласно окръжното предписание на Министерството на З. и Д. Имоти—Отдѣл. Ветеринарно подъ № 1832, отъ 2. III. 1929 год., съобщава се за знание на гореозначенитѣ длъжностни лица, че отъ 1 Априлъ т. г. стойността на една връзка „Общински свидетелства за произходъ и здраве на добитъкъ“ се опредѣля на 200 лева, срещу редовна издадена квитанция.

Окръженъ Ветер. Лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ
Секр.-Счетоводителъ: Г. Друмевъ

Варненски
Окр. Ветер. Лѣкаръ
№ 835
19 мартъ 1929 г.
Варна

О К Р Ж Ж Н О

До Г. г. Общинскитѣ Кметове и
длъжностнитѣ Ветеринарни Лѣкари и
Участ. Ветеринарни Фелдшери въ
Варненски окръгъ

За редовността въ службата по борба съ болестта „Сапъ“ за напредъ трѣбва непременно на гърба на интизапскитѣ билети и свидетелства за тамъзлъкъ за еднокопитни животни, които сж биле офталмирани и да носятъ съответната завѣрка отъ надлежнитѣ ветеринарни лѣкари. Сжщо такава завѣрка да се прави и за разплодници по отношение на болестта „Дуринъ“. Завѣрките трѣбва да отговарятъ на регистра на общината.

Въ случай на покупко-продажба при прехвърляне на тия билети, завѣрката да се извършва отъ длъжностнитѣ ветер. лѣкари и участ. фелдшери (спр. окр. № 2500 отъ 4.X. 928) Окръжния вестникъ.

Пътни листове за предвижване на еднокопитни животни ще се издаватъ следъ като сж биле офталмирани отъ съответния лѣкаръ и се постави нуждната завѣрка върху интизап. билетъ (спр. окръжно № 10.754 отъ 11.XII.928 година. Наредба бр. 46 и № 1743 отъ 28.II.1929 година. „Наредби“ бр. 7 отъ 8.III т. г.) и ще се събира такса за офталмиране на животнитѣ като се вписватъ въ амбулаторната книга, а срещу събраната такса ще се издава на стопанина редовна квитанция отъ амбулаторната квитанционна книга.

Тая такса ще се съобщи допълнително.

Окръженъ ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ
Секр.-счетоводителъ: Г. Друмевъ

Варненска
Бактер. и Прогивоб.
Станция
№ 172
14 мартъ 1929 г.
гр. Варна.

О К Р Ж Ж Н О

До Господа Кметовѣтъ
на Общинитѣ въ Варнен. Окръгъ

Съобщава Ви се Г-нъ Кмете че станцията ни презъ своето три годишно работене вече почти изчерпва своитѣ запаси на разни стѣклени сждове, прибори, хранителни сръди и др., поради което тя и сега вече е затруднена въ своята работа. Належаща нужда е следователно станцията да възобнови запаситѣ си и да си набави всичко необходимо за да може редовно и безъ спънки да продължава работата си.

Ето защо, умолявате се Г-нъ Кмете да наредите да ни се внесатъ въ най-скоро време помощитѣ предвидени въ бюджета Ви за издръжка на станцията ни за миналитѣ и за

текущата финансови години, а сжщо тѣй и помощта 10/00 отъ редовнитѣ приходи на общината Ви, за фондъ подпомагане лѣкуващитѣ се противъ бѣсъ, която помощъ съгласно „Закона за допълнение на чл. 2 отъ закона за образуване и използване фонда за лѣкуващитѣ се противъ бѣсъ“ трѣбва да бжде изпратена на насъ.

Този законъ гласи „Окръжнитѣ постоянни комисии и общини, които иматъ, или общини, които сж въ района на постоянни комисии, въ които има основани бактериологически и противобѣсни институти и станции съ одобрени отъ Министра на Вътрешнитѣ работи и Народното Здраве правилници, внасятъ вноскитѣ си по 10/00 отъ редовнитѣ си приходи за издръжка на съответнитѣ институти и станции.

Законътъ е обнародванъ въ Д. В. брой 217 отъ 23 Декемврий 1926 година.

Изглежда че нѣкои общини и до сега продължаватъ да внасятъ горната помощъ отъ 10/00 въ Софийския Институтъ, а не въ нашата станция. Това е несъобразно съ горещитира-ния законъ и ошетява станцията ни.

Въ случай че остатѣцитѣ отъ тия помощи не бихте могли да ни внесете до края на м. Юний т. г., умолявате се да наредите да се предвидятъ като дългъ въ идния Ви бюджетъ.

Директоръ: Д-ръ Скорчевъ,

Домак.-Счетоводителъ: Ст. Бостанджиевъ

Министерство на Вътрешнитѣ Работи и Народ. Здраве

Заповѣдь

№ 687

На основание чл. 131 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията и съгласно решението на Варненския окръженъ съветъ отъ 20.II.1929 г. (протоколъ № 14 решение 89), лишавамъ отъ право да участвува въ търгове въ продължение на една година, предприемача Иванъ Върбановъ отъ гр. Варна, за не явяване на опредѣления срокъ да сключи нуждния договоръ съ Варненската Окръжна Постоянна Комисия.

София, 16.III.1929 г.

Министеръ: (п) А. Ляпчевъ

Вѣрно.

за Началникъ на отдѣлението: (п) Н. Райковъ

Вѣрно.

При Варненското Окр. Управление

п. Секретаръ: Ж. Ковачевъ

Варненски окръженъ ветеринаренъ лѣкаръ

БЮЛЕТИНЪ

№ 5

За хода на акугнитѣ и заразни (епизоотически) болести по домашнитѣ животни въ Варненски окръгъ, за времето отъ 1—15.III 1929 г.

II Върлующи:

1) Бясъ по кучетата: а) Варненска околия гр. Варна и с. Козлуджа;

б) Провадийска околия: гр. Провадия (по конетѣ и кучета) и селата: Ново-село (по кучетата) и Гор. Чифликъ (по говедата).

2) Сапъ по конетѣ: а) Варненска околия въ селата: Козлуджа, Емирово, Таптъкъ, Джевизлий, Сарж-гьолъ, Сюнь-бей, Гюнъ-догду, Николаевка, Гюле-къой, Доуджа, Ботево, Семетъ, Бояна, Суджасъ-къой, Дишъ-пудакъ и Марково;

б) Провадийска околия: Капуджи-махле, Кара-агачъ, Мурадъ-софу, Акъ-коюнъ и Вълчи долъ.

3) Шапъ по говедата: а) Провадийска околия въ селата: Градинарово и Дамналж-хумалж.

гр. Варна, 15 мартъ 1929 г.

Окръженъ Ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ

Бурханларско учил. настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 36

Бурханларъ, 6 мартъ 1929 год.

Бурханларското учил. настоятелство, Провадийско обявява на интересующитѣ се, че на 11 день отъ датата на публикуването на настоящето обявление въ Варненския окр. вестникъ, ще произведе въ училището търгъ съ явно наддаване отъ 2 до 5 часа после обѣдъ за отдаване подъ наемъ за 2 години следнитѣ недвижими имоти:

1. Нива въ землището на с. Бурханларъ мѣстността „Яйкъра“ отъ 70 декара раздѣлена на 14 парцела.
2. Нива въ землището на с. Бурханларъ мѣстността „Казелъ-тарла“ отъ 30 декара раздѣлена на 6 парцела.

Искания залогъ за участие въ търга е 10 на сто върху добитата стойностъ.

Закона за Б. О. П. е задължителенъ.

Всички разноси по търга сж за смѣтка на наемателя.

Отъ настоятелството.

Дамналж-ортанско българско училищно настоятелство
Провадийска околия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 48

с. Дамналж-орта 11 мартъ 1929 год.

На единадсетия присѣтственъ день следъ публикуване настоящето въ канцеларията на кметството отъ 14—16 часа следъ обѣдъ ще започне втори пѣтъ произвеждане на търга съ явна конкуренция за отдаване на наемателъ училищната керемидарница въ мѣстността „Кумлукъ“ за три години отъ 1.X. 1928 год. до 30.X. 1931 год.

Първоначална цена 5000 лв. Залогъ 10 на сто.

Разноси за публикацията на обявлението за първия и настоящия търгъ сж за смѣтка на наемателя.

Отъ настоятелството.

Градинаровско Учил. Настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 20

с. Градинарово, 11 мартъ 1929 год.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 11-я день отъ публикуване настоящето въ Варненски окръженъ вестникъ, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция въ канцеларията на основното училище отъ 14 до 16 часа следъ обѣдъ, за отдаване на наемателъ за три (3) стопански год. начина отъ 1.III. 1929 год. до 1.X. 1931 год. следнитѣ училищни ниви:

1. Нива — неразработена въ мѣстността „Старитѣ турски гробища“ отъ 100 декара — парцелирана.
2. Нива — неразработена въ мѣстността „Тилкини“ отъ 40 декара — парцелирана.

Първоначална оценка на декаръ 50 лева. Залогъ 10 на сто върху първоначалната оценка, а 5 на сто върху окончателно придобитата сума следъ наддаването. Закона за Б. О. П. задължителенъ за конкурентитѣ.

Разноситѣ по обявяването и други сж за смѣтка на наемателитѣ.

Отъ настоятелството

Т.-Арнаутларско общин. управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 520

с. Т.-Арнаутларъ 15 мартъ 1929 год.

Кметството обявява на интересующитѣ се, че на 11 день отъ обнародване настоящето въ Варненски Окрѣженъ вестникъ въ общинското управление отъ 9—12 часа ще се произведе публиченъ търгъ съ явно наддаване за отдаване подъ наемъ една керемидарница въ землището на с. Тюркъ Арнаутларъ мѣстността „Кочъ чешме“ за срокъ отъ 30 мартъ 1929 год. до 30 XII 1932 год. съ първоначална оценка 2500 лв. годишно.

Искания залогъ за правоучастие въ търга е 10 на сто. Чл. 125 и последующитѣ отъ закона за Б. О. П. сж задължителни.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ день въ канцеларията на общин. управление.

Отъ кметството.

Яйленско Кредитно Коопер. Сдружение „ПРОБУДЪ“

Годишна Равносмѣтка

за положението на смѣткитѣ на 31.XII 1928 г.

Наименование на смѣткитѣ	Оборотъ		Остатѣци	
	Да дава	Да зема	Активъ	Пасивъ
Каса	467073 87	450844 34	16229 53	
Заеми	554265	237124	317124	
Движими и недвиж. имоти	34217 70	1792	32425 70	
Общи доставки (стоки)	339670	299053	40617	
Дѣлове въ сѣюза	19000		19000	
Дѣловъ капиталъ	600	49790		49190
Членски вноски	680	12175		11495
Резервенъ фондъ		3574 39		3574 39
Фондъ общеполезни начин.		3449 38		3449 38
Срочни влогове	23498 59	93515 72		70017 13
Безсрочни влогове	40198 75	114176 10		73977 35
Бѣлг. Земл. Банка	75976	431854		355878
Разни активи	216480 57	21567	194480 57	
Разни пасиви	104737 32	157482 87		52312 55
Печалби и загуби	140995 42	140995 42		
Всичко	2028581 22	2028581 22	619893 80	619893 80

ВЕДОМОСТЬ

за загубитѣ и печалбитѣ на 31.XII 1928 год.

Загуби	Сума	Печалби	Сума
Наименование на разхонитѣ		Наименование на приходитѣ	
Лихви на влоговетѣ	13911	Лих и глоби по заемитѣ	69572
Лихви на кред. смѣтки	39376	Лихви отъ дебит. с-ки	4929
Повѣр. лихви на заемитѣ	309	Печал. отъ кооп. орджия	3600
Сѣб. лих. по заем. за сл.г.	12731	Отъ обща прер. на земя	2791
Заплата на персонала	29344	Печ. общи дост. (стоки)	24105
За наемъ	2022	Печ. общи проджби	1541
Канцел. отопл. и осветл.	2479	Разни	14740
За вестници и списания	1480	Дефицитъ (загуби)	19717 42
Погаш. на остан. предм.	1792		
Данѣци	1297		
Разни	27314 62		
Погашения на дефицитъ	8939 80		
Всичко	140994 42	Всичко	140995 42

с. Яйла, 31 декември 1928 г.

Председателъ: Н. ГЕОРГИЕВЪ

Касиеръ-дѣловодителъ: ИВ. ТОДОРОВЪ

ОБЯВЛЕНИЕ № 10

с. Марково, 26 мартъ 1929 год.

Обявява се на интересующитѣ, че на 7 априлъ 1929 год. отъ 8 — 12 часа въ помещението на Марковското първоначално уще ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване подъ наемъ на едно парче училищна нива. Наемниятъ периодъ 3 години начина отъ 1 априлъ 1929 год. до 30 мартъ 1932 година

За правоучастие въ търга се изисква 10% залогъ върху първоначалната оценка, която ще се опредѣли въ деня на търга.

Отъ настоятелството.